

Drenovski list

INFORMATIVNI LIST ZA PODRUČJE MJESNOG ODBORA DRENOVA

Broj 14

Srpanj 2008.

Godina 3.

SVEČANI BROJ UZ 16. SRPANJ, BLAGDAN GOSPE KARMELSKE DAN MJESNOG ODBORA DRENOVA

**ODRŽAN ZBOR GRAĐANA
O IZGRADNJI
POS STANOVA
NA DRENOVI**

**DRENOVSKI
KONTAKT-POLICAJAC
ANTO DEDIĆ**

**DRENOVSKE
MAŽORETKINJE**

POLOŽILE KAPIJADU

Zborovi građana – jednosmjerna ulica ili autocesta komunikacije?

Glavni događaj proteklog razdoblja svakako je zbor građana (i burne rasprave koje su uslijedile naknadno) održan povodom planirane izgradnje POS-ovih stanova na Drenovi. Detalje prijepora i samu raspravu u formi zapisnika sa zbora može se vidjeti na Internet stranici www.rijeka.hr - MO Drenova, no smatram nužnim otvoriti pravu temu, a to je način komunikacije pojedinih gradskih odjela s mjesnim odborima i građanima (u ovom slučaju Uprave za razvoj, urbanizam, ekologiju i gospodarenje zemljištem). Činjenica jest da je u posljednjih par mjeseci sve izrazitije nezadovoljstvo mjesnih odbora načinom na koji se donose određene odluke vrlo značajne za život građana na pojedinim području i to više nisu izolirani slučajevi nego postaju pravilo (Orehovica, Srdoči, Pehlin, Luka itd.).

Stječe se dojam da se mnogi problemi rješavaju „kabinetski“, iz ureda, bez obilaska terena i razgovora s mještanima, odnosno dijaloga koji bi svakako polučio bolja rješenja. Vijećnici mogu imati razumjevanja za preopterećenost nadležnih službi, složenost predmeta itd. no i gradski dužnosnici moraju imati razumjevanja za potrebe građana. Nedvojbeno je da ljudi koji žive na nekom području imaju bitno bolji pregled stanja na terenu kao i ideju o mogućim rješenjima. Moguće da nisu sva prihvatljiva, no pristojno bi ih bilo barem razmotriti i ponuditi odgovore. Argument da za to „nema vremena“ je neuvjerljiv jer većina aktivnosti traje mjesecima pa konzultacija s mjesnim odborom ne može biti razlog bilo kakvom kašnjenju.

Jasno je da problemi nisu uvijek jednostavni i da njihovo rješavanje zahtijeva određenu stručnost, no analizirajući neke od njih pokazuje se da predložena rješenja nisu uvijek doručena i stječe se dojam da je trebalo uložiti veći trud jer se često nakon primjedbi građana na brzinu rade korekcije. Primjeri su brojni i možete ih gotovo svakodnevno pronaći u Novom Listu. Dobar dio nezadovoljstva riješio bi se i pravovremenim dostavljanjem cjelovitih službenih informacija i dokumentacije što je veliki problem, a ne da su mjesni odbori prisiljeni baviti se istraživačkim radom kako bi stekli pravu sliku. Živimo u „informacijskom dobu“ kada smo naučeni na obilje informacija i upravo nam je raspoloživost informacija potrebna za donošenje pravilnih odluka.

Teze tipa „niste dovoljno stručni da o tome raspravljate“ ili „preuzimate si previše ovlasti, odnosno to nije u vašoj ingerenciji“ su možda točne, no ne eliminiraju potrebu da se građanima daju jasni i

nedvosmisleni odgovori na postavljena pitanja. Između građana i stručnih službi ne smije postojati zid a gradske službe su obavezne davati (a i u njihovom je interesu) informacije koje su aktualne, jasne i razumljive.

Koncept da se nudi novi „razvoj“, u našem slučaju POS stanovi (pritom je zgodna zakonska definicija kojom se u Zakonu o prostornom planiranju navodi da se planiranja u prostoru provode radi potreba stanovništva i razvojnih projekata jedinice lokalne samouprave, pri čemu bi valjda na prvom mjestu trebale biti potrebe domicilnog stanovništva) bez da se prethodno riješe svi nagomilani infrastrukturni problemi (promet i kanalizacija kao najaktualniji) na predloženoj lokaciji je potpuno neprihvatljiv pogotovo kada se progurava kroz neprimjerene izjave tipa da su Drenovčani neosjetljivi na socijalne slučajeve i ljude kojima trebaju ti stanovi pa bi valjda sada trebali pristati na svako rješenje.

Drenova nije nikakvo elitno riječko naselje, dapače možemo ga smatrati upravo radničkim jer je tako i građeno, prema tome nema sigurno „socijalne neosjetljivosti“ koja nam se imputira, no svakako ima osjetljivosti na nametanje gotovih rješenja bez detaljnije rasprave. Za POS na Drenovi ima svakako mjesta, no ne na predloženoj lokaciji bez da se razmotre alternative.

No da citiram g Skuncu: „Prilikom donošenja DPU središta područja Drenova, prema kojem su izgrađeni stanovi za Sveučilište, upravo i jedino se Vijeće MO suprotstavljalo planskim rješenjima, moguće, zbog nedostatka informacija, iako su predstavnicima Vijeća bile i tijekom rasprave i mimo nje prezentirane sve pojedinosti poput: potpuno definiranog programa izgradnje, profil budućih stanovnika, činjenica da je zemljište na kojem su se trebali graditi stanovi - gradsko, kao i drugi korisni učinci za MO.

Naime, princip prethodne pripreme i opremanja zemljišta prometnicama i infrastrukturom kao preduvjetom gradnje, ugrađen je u rješenja i odredbe Zakona o prostornom uređenju i gradnji kojega moramo i primjenjivati“

Čitajući prethodno stječe se dojam da prethodni saziv vijeća nije shvatio sve korisne učinke izgradnje stanova za Sveučilište za MO, no ne vidim poveznicu sa POS stanicama, kao ni (6 godina kasnije) velike korisne učinke za MO – osim naravno poboljšanja obrazovne strukture stanovništva na Drenovi.

Vraćajući se na temu POS-a, ako se i sve alternative pokažu kao neizvedive Vijeće će inzistirati da se prije bilo kakvih zahvata najprije riješe svi zahtjevi građana i problemi na tom području, a da odgovorne osobe preuzmu obaveze da se realiziraju obećanja.

U svakom slučaju na naše WEB stranice uvrstili smo sve relevantne materijale pa možete sami donijeti zaključke, a u nastavku možete i gdje su najveće razlike u stavovima.

Problemi nisu jednostavni, no sigurno je da komunikacija s mjesnim odborima i građanima te iznalaženje rješenja koja će sve zadovoljiti (ili barem većinu) nema alternative. Slabost komunikacije može samo produbiti nepovjerenje građana u sustav (Izjave građana sa skupa : „sve je već dogovoreno“, „ovo je farsa“ jasno to iskazuju), a onda se postavlja i pitanje funkcije mjesnih odbora i općenito lokalne samouprave. Ako je sve unaprijed određeno onda nema potrebe za mjesnim odborom i mišljenjem građana (a mjesni odbor upravo artikulira to mišljenje građana), no bojim se da bi nas to odvelo posve suprotno od smijera prema kojem kao društvo stremimo.

Dakako prethodno ne znači da je sve „crno“ i „katastrofalno“ na našoj Drenovi, dapače brojni projekti se uspješno realiziraju (o čemu možete čitati i u ovom broju DL) no ovo vijeće ozbiljno svaća svoj mandat i zeli uspostaviti primjerenu razinu komunikacije i suradnje sa svima koji mogu pomoći u daljnjem održivom razvoju „zelenog srca grada“. Vjerujemo da je to zajednički cilj ...

Pozadina problema POS stanova

Za daljnje pojašnjenje materije zatražili smo komentar g. Srđana Škunca d.i.a. (Uprava za razvoj, urbanizam, ekologiju i gospodarenje zemljištem - pročelnik) i gđe. Irene Miličević, dipl.iur. (Uprava za komunalni sustav - pročelnica) na ključne primjedbe građana i vijećnika MO Drenova.

1. Sporna lokacija

MO Drenova: Ključni problem predložene lokacije je šire okruženje koje je infrastrukturno (prije svega prometno) neriješeno, a osim toga, obzirom da ovo područje pripada urbanom pravilu broj 6. Generalnog urbanističkog plana Grada Rijeke (07/07) u kojem se predviđa gradnja pretežito obiteljske i višeobiteljske tipologije, **izgradnja višestambenih objekata nije dozvoljena** (te je potrebno mijenjati DPU Drenove). Gradnja velikih objekata potpuno je neprimjerena užem okruženju, odnosno upravo suprotno - toj zoni su primjerenije obiteljske kuće.

Vijeće je i u starom sazivu (2002.) predlagalo alternativne lokacije na Drenovi (prema Škurinjama ili Kablari), **no one nisu nikad razmatrane** ili je informacija o tome nedostupna. Neshvatljivo je da se čitav proces vodi bez konzultacija s Vijećem što i dovodi do ovakvih reakcija Vijeća i građana.

2. Neriješena prometna povezanost

MO Drenova: DPU Drenove predviđa korektno prometno rješenjem, no ono nažalost nikada nije realizirano (primarno u segmentu spojeva prema Drenovskom putu), a nema ni jasnog plana ni vremenskog hodograma za realizaciju. Jasno je da treba znatno vrijeme za razrješavanje prije svega imovinsko-pravnih odnosa, da moraju postojati odgovarajuća sredstva za realizaciju i najvažnije volja da se prometnica dovrši. Obzirom na navedeno stanje bespredmetne su bilo kakve nove investicije dok se infrastruktura ne kompletira. Osim toga vijeće ima brojne pritužbe građana koji se žale na pucanje vodovodnih cijevi u tijelu prometnica i ostale probleme koje imaju, stoga je potrebno cjelovito rješenje. **Nažalost kakvo je trenutno stanje prije 2010-12 se ne može ništa očekivati jer ta prometnica jednostavno nije ni u kakvim planovima.**

Škunca-Miličević: Grafički prikaz GUP-a na koji se komentar točno poziva, govori o pretežitim oblicima gradnje. Dakle, gradnja višestambenih građevina nije zabranjena. Uvjet da se prikladnost smještaja i mogućnosti gradnje višestambene građevine riješi jest izrada Detaljnog plana uređenja, o čemu će se obavještavati i mjesni odbor.

Područje Kablara 2002. godine bilo je pokriveno tada važećim Provedbenim urbanističkim planom Gornja Drenova prema kojem je bila moguća gradnja samo obiteljskih i višeobiteljskih kuća (koristim aktualnu terminologiju), dok je provedba plana bila i ostala izuzetno problematična radi vlasničkih odnosa.

Škunca-Miličević: Iako je točno da prometnica trenutno nije u planovima gradnje (Odjela g.u. za komunalni sustav), ipak je riječ o manipulaciji činjenicama, na što smo upozorili i na zboru građana. Naime, izgradnja POS-ovih stanova podrazumijeva izgradnju (u ovom slučaju dogradnju) planiranih dijelova prometnice i infrastrukture i to, u skladu s važećim Zakonom o prostornom uređenju i gradnji, najmanje do razine zemljanih radova prije izdavanja dozvole za gradnju višestambenih građevina što je također naglašeno na Zboru građana. U plan će se, dakle, uvrstiti projektna i imovinsko-pravna priprema prometnica, i navedene, i drugih, te će se nastaviti njihova dogradnja, odnosno izgradnja, koja je i preduvjet izdavanja uporabnih dozvola za stanove. Dakle, cesta U9 će biti kada i stanovi koji su sada u arhitektonskom natječaju.

3. Problem zaštite okoliša i prirodnih staništa

MO Drenova: Na području „rezerviranom“ za POS nalazi se gusta borova šuma i kako su sami autori programskog zadatka naveli: „Potrebno je sačuvati u najvećoj mogućoj mjeri zatečene ambijentalne vrijednosti prostora: postojeće močvarno stanište flore i faune, panoramske vizure prema šumovitim predjelima Velog vrha i brdovitog zaleđa Rijeke. U centralnom dijelu područja obuhvata nalazi se močvarno stanište posebne flore i faune koje doprinosi biološkoj raznolikosti područja. Potrebno je taj prostor sačuvati i urediti za kretanje i boravak ljudi, ali ni po koju cijenu se ne smije narušiti prirodno stanje staništa“, no posve je nejasno kako se to misli realizirati ako će se na tom prostoru izgraditi 100 stanova, a **potpuna je iluzija da će se zadržati močvarno stanište ili borova šuma** usred objekata planiranih dimenzija. Da ne spomenemo da **u zelene površine ulaze i „parking s drvodredom“** pa je rezultat potpuno predvidiv. Glavna odrednica održivog razvoja Drenove je upravo očuvanje zelenila i jasno je da ovakvi zahvati u zelenilo izazivaju ogorčenje građana.

Škunca-Miličević: *U uvjetima raspisa natječaja za urbanističko-arhitektonsko rješenje naglašena je nužnost afirmativnog odnosa prema močvari tj. biotopu, kako je nazvan. Također, GUP-om je postavljen normativ za planiranje zelenih površina/st. koje je potrebno poštovati, a u njega ne ulaze ozelenjena parkirališta, nego samo uređene zelene površine.*

4. Kanalizacija

MO Drenova: Problematikom neadekvatne kanalizacijske mreže na Drenovi vijeće se bavi duže vrijeme. Posebno je problematičan dio istočno od Drenovskog puta jer **nije izvedena javna kanalizacijska mreža**. Budući da nije izvedena kanalizacijska mreža sve postojeće građevine imaju rješenu odvodnju otpadnih voda sistemom pojedinačnih priključaka na zasebne trodjelne septičke jame. Apsurdna je situacija da se **čak i višestambeni objekti (sveučilišne zgrade – jedna od njih) grade sa septičkim jamama** jer to ne može osigurati primjeren komunalni standard na tako gustom urbanom području.

Osim toga sa postojećim kanalizacijskim sustavom su konstantni problemi (neugodni mirisi) te **očito postoji neki strukturni problem**. U svakom slučaju, prije bilo kakvih daljnjih aktivnosti, potrebno je razriješiti navedeno stanje, izgraditi kolektore odgovarajućeg kapaciteta te se tek onda može razgovarati o daljnjim planovima.

Škunca-Miličević: *KD Vodovod i kanalizacija pristupilo je izradi konceptijskih rješenja za izgradnju kanalizacijskih sustava na područjima Donje i Gornje Drenove, Tibljaši-Škurinje, Bačići-Murini i Pletenci-Hosti-Rujevica. Osim navedenoga, na području Drenove, slijedom zainteresiranosti i učestalih upita stanara Goranske ulice (390 m) i Ulice Kučićki put (500 m), Društvo je već izradilo projektne zadatke za izradu projektne dokumentacije, na temelju kojih će se ishoditi lokacijska dozvola i potvrda glavnog projekta, čija objava natječaja se očekuje do kraja srpnja ove godine. Po dobivanju tih akata pristupit će se gradnji kanalizacija u tim ulicama, ukupne duljine 890 m. Kako su stanari Goranske ul. i Ulice Kučićki put iskazali interes za priključenje i na plinsku mrežu, KD ViK će stupiti u kontakt s Energom kako bi se, sukladno planovima proširenja kanalizacijske i plinske mreže odredila mogućnost zajedničke realizacije.*

Damir Medved, predsjednik VMO Drenova

Drenovski list, informativni list za područje Mjesnog odbora Drenova

IZDAVAČ: Vijeće mjesnog odbora Drenova - Pododbor za kulturu, Rijeka, Cvetkov trg 1, Tel: 051/ 255 275, e-mail: mo.drenova@rijeka.hr

ODGOVORNI UREDNIK: Damir Medved

UREDNIK: Christian Grailach

UREDNIČKI ODBOR: Marinko Boško, Željko Delač, Mladen Frlan, Christian Grailach, Draško Maršanić, Marina Frlan Jugo, Dušan Štefan

NAKLADA: 1.000 primjeraka

TISAK: DES - Split

ANTO DEDIĆ

DRENOVSKI KONTAKT-POLICAJAC

Već gotovo godinu dana prošlo je od ideje da putem „Drenovskog lista“ upoznamo stanovnike Drenove s njihovim kontakt-policajcem **Antom Dedićem**.

Razmišljam kako započeti ovaj razgovor. Službeno... Neslužbeno i opušteno... Pitam svoju djecu što misle o kontakt-policajcu Drenove. "Cool!" kažu, vole ga!

Evo za početak jedno pitanje: Da li ste kada sreli policajca kojega jednako vole i rado sreću u djeca i roditelji?

Niste!

Do prije pet godina to nam je bilo nezamislivo, no od kako je 2003. godine krenuo projekt MUP-a Republike Hrvatske "**KONTAKT-POLICAJAC**" stvari su se promijenile. Smisao tog projekta je u tome da policija od sada djeluje preventivno, a ne represivno. Taj projekt predstavlja novu filozofiju policijskog djelovanja prema kojoj policijski službenici, građani i ostale institucije zajedno rješavaju probleme na razini lokalne zajednice.

Grad Rijeka ima tri policijske postaje. Prva policijska postaja podijeljena je na 11 područja i za svako od njih trajno je zadužen po jedan kontakt-policajac. Jedno od tih područja je Drenova gdje je za taj odgovorni posao zadužen **Anto Dedić**, dugogodišnji iskusni djelatnik Policijske postaje Rijeka 1, koji mi je u razgovoru za naš list rekao nešto više o svom radu, samom projektu i njegovoj provedbi na Drenovi.

Koje je prostorno vaše područje djelovanja i koja je razlika između kontakt policajca i policijske patrole?

Dodijeljeno mi je šire područje Gornje i Donje Drenove kao područje trajne i stalne brige. Kad nisam u smjeni, u slučaju bolesti ili godišnjeg odmora, područje (kao i svako drugo) obilazi redovna ophodnja tako da je pokrivenost svakog područja od 0 do 24 sata. Na sastanku u postaji dobijem dodatno izvješće o eventualnom problemu na svom području i postojeći problem dalje rješavam .

Koje su vaše ovlasti djelovanja?

Pa ovlasti su uglavnom propisane zakonom, dakle zaštita života i imovine. Težište se danas u djelovanju policije stavlja na prevenciju. Takav novi pristup poslu naročito dolazi do izražaja u radu kontakt policajca na svom području. Dakle, redovitim obilaskom upoznati ljude, ukazati na probleme, imati uvid u stvarnu situaciju, pratiti razvoj događanja na terenu, upozoriti pa rješavati.

Jeste li u dosadašnjem radu imali kakvo neugodno iskustvo?

Iskustva u radu su mi uglavnom dobra osim u nekim slučajevima ponovljenih intervencija.

Kako izgleda jedan vaš radni dan i koja je razlika između dnevne i noćne smjene?

Po danu prevencija i upoznavanje terena, a po noći upozoravanje, dolazak na poziv, prevencija punktova za koje znam da se na njima okupljaju određene skupine ljudi asocijalnog ponašanja. Po potrebi intervencija i privođenje. Kada završi moja smjena teren je povremeno pokriven auto-ophodnjom. Ona ovisi o poslu i situaciji pa ne mora biti isti broj ophodnji svaki dan. Najviše pažnje obraća se na odgojno-obrazovne ustanove i ostale objekte od značaja kao što su pošta, trgovine, bankomati, kiosci i sl.

Kakvo je trenutno stanje na Drenovi?

Prema mojim saznanjima, iz razgovora s kolegama i iz suradnje s građanima ocjenjujem da je stanje na Drenovi relativno dobro u usporedbi s ostalim dijelovima grada Rijeke.

Kakvu suradnju imate s građanima Drenove?

Uspješnu. Sada su ljudi već informirani o osobi i ulozi "svog" policajca pa su rijetki oni koji to ne znaju, na primjer starije osobe, ljudi koji žive povučeni i slično. Većina ljudi ovog područja me poznaje. Povratne informacije su redovite i obično dobre. Vrlo sam zadovoljan suradnjom, a zadovoljni su i Drenovčani. Ovdje mogu posebno naglasiti roditelje, jer je komunikacija s ravnateljem osnovne škole "Fran Franković" obavezna pa time i redovita.

Ima li trenutaka i doživljaja koje biste istaknuli kao primjer dobre suradnje?

Općenito bih istaknuo ulogu dugotrajnog *građenja suradnje*. Čovjeka najviše veseli kada pravovremeno pruži informaciju, intervenira ili upozori. Potrebno je strpljivo i s puno razumijevanja osvajati povjerenje ljudi, pogotovo mladih, da bi shvatili da je djelovanje policajca za dobrobit zajednice. Suradnja s građanima Drenove je sve bolja i kvalitetnija.

I na kraju, da li čitate "Drenovski list"? Imate li na njega primjedbi ili možda kakvih prijedloga? Imate li kakvu poruku stanovnicima Drenove?

Drago mi je da MO Drenova izdaje svoj list. Rado ga i redovito pročitam. U njemu čovjek može pronaći puno korisnih informacija o svome području.

Poručio bih ljudima, osobito mladima: Nemojte se ustručavati ni bojati obratiti za pomoć svome kontakt-policajcu. Bolje je iznijeti svaki problem na vrijeme jer tada je sve puno lakše. Činjenica je da sama prevencija nije uvijek dovoljna, poduzimanje zakonskih mjera je tada moja obveza.

Moto moga djelovanja uvijek je: **Gdje god možeš pomoći ne okreći glavu!**

Imam i ideju za Mjesni odbor: postaviti sandučić za poštu za kontakt-policajca. Anonimne obavijesti i dojave mogu biti vrlo korisne i preventivno ukazivati na problem koji je lakše riješiti ako je pravovremeno lociran. To je samo osobna preporuka i ideja za bolju suradnju.

Uredništvo lista vam se zahvaljuje na vremenu koje ste odvojili za ovaj razgovor. Želimo vam svako dobro u vašem odgovornom radu. Nadam se da će ovaj razgovor otkloniti predrasude o policiji i doprinijeti još boljoj komunikaciji između vas i građana na vašem području.

Božana Maršanić

DVADESET GODINA DJEČJEG VRTIĆA „DRENOVA“

U petak, 29. svibnja 2008. u Dječjem vrtiću „Drenova“ održana je svečanost kojom su djeca i odgojitelji obilježili dvadeset godina rada vrtića i ispratili u školu dvadesetu generaciju vrtićara. Svečanosti su nazočili brojni gosti i uzvanici. Odgojiteljica Nedeljka Ljubotina, koja je vodila program, pozdravila je sve prisutne i pozvala ravnateljicu Dječjeg vrtića Rijeka, gospođu Gordanu Renu, da goste podsjeti kako je to bilo prije 20 godina jer je ona tada, kao mlada odgojiteljica, vodila program otvaranja vrtića. Ravnateljica se ukratko osvrnula na minuli period, ali i najavila proširenje vrtića za šest novih odgojnih skupina.

Predstavnice Vijeća MO Drenova, gospođe Katherine Trinajstić i Zorka Čoso predale su odgojiteljici – voditeljici vrtića „Drenova“ umjetničku sliku, rad slikara Alberta Mihicha i zahvalnicu za nesebični rad u odgoju najmlađih Drenove i uspješnu suradnju tijekom dvadeset godina djelovanja.

Sve prisutne oduševila su djeca vrtića koja su priredila program u kojem je bilo puno pjesme, recitacija, igrokaza, plesa i čakavske besede. Na samom početku programa kao nekadašnji polaznik vrtića, nastupio je Marko Zoretić na gitari, a program su zaključile članice vokalne skupine „Duga“ odgojiteljica D.V. Rijeka. Svečanost je privedena kraju dodjelom sjećanja djeci koja na jesen odlaze u školu u vidu CD_a s fotografijama svakog djeteta i crticama iz života u vrtiću.

Ove godine u školu će krenuti:

Iz skupine „Ribice“ koju vode odgojiteljice Nedeljka Ljubotina i Marijana Živković:

Ivan Blažičko	Antonio Božičević
Ivan Gržanić	Luka Koljanin
Leo Nadarević	Karlo Petrović
Lucija Šimunić	Danijela Vlajsavljević

Skupina „Leptirići“, odgojiteljice Maja Žic i Mirna Krizmanić:

Karolina Dujmešić	Leon Hren
Ena Jauk	Iva Marijanović
Dea Matešić	Ana Pranić

Bojan Puvača

Skupina „Zečiči“, odg. Jasminka Borović i Mladenka Laković:

Nicol Mirić	Mia Čelap
Patricija Baroš	Karlo Predovan

Matija Šimičević

Skupina „Pčelice“, odg. Gordana Žeželić i Snježana Sekulić:

Lucija Bendelja	Sara Bučan
Dominik Dudić	Matija Džido
Mario Gojak	Antonio Jović
Ivana Kesten	Ivona Khan
Jan Radović	Božena Šipuš
Luka Vukelić	Vito Zubović

Nakon svečanog dijela svi su se nastavili družiti i častiti kolačima i sokovima koje su donijeli roditelji i velikom tortom za djecu koju je kao poklon ispred MO Drenova u vrtić donijela gospođa Trinajstić.

Koristimo priliku da se svima lijepo zahvalimo.

Odgojiteljice D.V. „Drenova“

OBNOVA MLADE MISE

U SRIJEDU, 16. SRPNJA 2008. U 18 SATI

Prošle godine, 14. travnja 2007., primio sam u župnoj crkvi na Donjoj Drenovi prvi stupanj sakramenta Svetog Reda – đakonat, polaganjem ruku riječkog nadbiskupa i metropolite mscr. dr. Ivana Devčića. Sjećamo se velikog broja gostiju iz Prigorja, Slavonije i Gorskog Kotara, jer smo bili trojica ređenika. U župi BDM Karmelske obavljao sam đakonsku službu, što je bilo veoma dobro, nadam se i plodonosno.

Nakon toga sam primio Sveti Red prezbiterata i postao svećenikom. To je bilo 28. lipnja ove godine u katedrali Svetoga Vida, a euharistijsko slavlje i sveto ređenje pjesmom je uzveličao župni zbor BDM Karmelske s Donje Drenove.

Mladu misu slavio sam u rodnom varaždinskom kraju, u mjestu Visoko, u nedjelju 6. srpnja ove godine. Župni zbor BDM Karmelske svojom je pjesmom uzveličao i ovo slavlje.

U znak zahvalnosti prema župljanima koji su me za vrijeme obavljanja đakonske službe srdačno prihvatili, obnovit ću moju MLADU MISU na blagdan BDM Karmelske, u srijedu, 16. srpnja 2008. godine u 18 sati. Zahvaljujem se svima koji se radujete sa mnom.

vlč. Marijan Benković

RAZGOVOR S POVODOM MARCO GRAZIANI, VIOLINIS T

Vjerojatno trenutno nema poznatijeg Drenovčana nego što je naš mladi, dvadesetogodišnji sugrađanin, virtuoz na violini Marco Graziani. Pogledate li u novine rubriku kulture, ili na internetskoj tražilici upišete njegovo ime, naći ćete mnoštvo podataka i pohvala o uspješnim nastupima na glazbenim pozornicama diljem svijeta.

Postoji li bolji razlog da o Marcu objavimo članak u našem listu i

predstavimo ga čitaocima. Pred mjesec, dva sreo sam Marca pred starom školom i iznio mu svoju želju. Rekao mi je da studira i živi u Zagrebu, ali da će prvom prilikom kad bude u Rijeci rado pristati na razgovor.

Kako gotovo ništa ne uspijeva bez veze i poznanstva, iskoristio sam činjenicu da poznam Marcovog oca Claudia (godinama smo radili zajedno u Projektnom uredu „3. Maja“). Obećao mi je da će me obavijestiti kad Marco bude u Rijeci.

I ta se prilika uskoro pružila. Naime, 14. svibnja je u HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci, pod ravnanjem slovenskog dirigenta Antona Nanuta održan koncert riječkog opernog orkestra „Večer Brahmsa“ na kojem su kao solisti nastupili violinist Marco Graziani i violončelist Petar Kovačić. Večer uoči koncerta uputio sam se prema domu Grazianijevih na Drenovskom putu 37. Već pred ulazom čuo se zvuk violine. Marco vježba za sutrašnji koncert. Dočekala me cijela obitelj: otac Claudio, majka Gianna, Marco i njegov mlađi brat Ivan. Opuštena obiteljska atmosfera pomogla mi je da razgovor krene.

Marco, o tvojim nastupima, nagradama i uspjesima čitao sam i čuo pa ću ono najvažnije napisati na kraju članka. Zanima me kako je i kada ustvari sve to počelo.

Počelo je kada sam imao sedam godina i kada su me moji roditelji upisali u osnovnu muzičku školu, bez nekih ozbiljnih namjera osim da dobijem kulturno, odnosno muzičko obrazovanje. Već na samom početku profesorica Aleksandra Jug Matić zamijetila je moj izniman sluh i preporučila da kao instrument izaberem violinu. Tako sam dodijeljen profesoru violine Krunoslavu Peljhanu koji je bio nov u školi i imao mjesta u svojoj klasi. Ubrzo sam s prof. Peljhanom počeo više vježbati, krenuo na regionalna i državna natjecanja i nastupati na koncertima. Počeo sam i sa seminarima, najprije u Hrvatskoj, a potom i u inozemstvu.

Znači, cijelo djetinjstvo ti je prošlo u znaku violine.

Da, od sedme godine na dalje. Premda sam, kao i svi mladi uz školu imao mnogo aktivnosti. Bavio sam se raznim sportovima kao tenisom, košarkom, malo i atletikom, kao mladi aktivno sam igrao staru japansku igru go, sličnu šahu. Ustvari, probao sam mnogo stvari, ali ono što mi se najviše sviđalo i što mi je najbolje išlo je violinu.

Uz violinu, naravno, odvijalo se i školovanje. Najprije osnovna škola „Fran Franković“ na Drenovi, zatim Srednja muzička škola u Rijeci. Već nakon završenog trećeg razreda krenuo sam na Muzičku akademiju u Zagrebu gdje sam trenutno na trećoj godini, tako da i živim u Zagrebu i, naravno, koristim svaku prigodu da dođem doma na Drenovu.

Je li te nešto posebno potaknulo da, kako ti kažeš, to krene sasvim ozbiljno?

Sasvim ozbiljno počelo je to u mojoj desetoj godini kada sam, bez neke posebne odluke, spontano shvatio da će glazba biti moj životni poziv. Presudnu ulogu u tome (upravo revolucionarnu, primetno je tata Claudio) imao je profesor Leonid Sorokow, vrstan pedagog i glazbenik, koji sa mnom radi od 2000. godine, najprije u srednjoj školi i sada na akademiji.

Pročitao sam nešto o violini na kojoj sviraš.

Zahvaljujući financijskoj potpori Zaklade Adris, sviram na violini Alessandra Gagliana iz 1740. godine, koja je u vlasništvu Maggini Stiftung iz Švicarske i to je upravo ova violina na kojoj vježbam za sutrašnji koncert.

Prije godinu dana u drenovskoj školi nastupio je tvoj mladi brat Ivan, također na violini. Krenuo je, vidim, bratovim stopama. Jesu li to neki muzički geni u obitelji?

Ivan također vježba violinu. Roditelji su ga, slično kao mene, uputili u osnovnu glazbenu školu. Oprobao se u nekoliko instrumenata i priklonio se kao i ja, violini. A što se gena tiče morat ćete pitati roditelje.

Ovdje je razgovor krenuo među nama starijima. Marco je nastavio vježbati za sutrašnji koncert, a Ivan nas je znatiželjno slušao. Doznao sam tako da gđa. Gianna pjeva u zboru crkve Sv. Nikole Tavelića, a gđin. Claudio u crkvenom zboru „Svetoga Vida“. Otac gđe. Gianne, inače rođene Drenovčice, Francesco Segnan kao mlad svirao je u muzičkom sastavu.

Pa zar je čudno da su Marco i Ivan toliko posvećeni glazbi.

I kao što sam rekao na početku o Marcu se mnogo može pročitati. Prenosim sa Internet adrese Zagrebačke filharmonije www.zgf.hr :

Marco Graziani rođen je u Rijeci 1988. godine. Violinu je počeo učiti u dobi od sedam godina kod prof. Krunoslava Pehljana u glazbenoj školi „Ivana Matetića Ronjgova“ u Rijeci, a od 2000. godine i kod prof. Leonida Sorokowa kod kojeg je sada student treće godine Muzičke akademije u Zagrebu. Od 1999. redovito pohađa mnoge ljetne i zimske seminare u Hrvatskoj, Austriji, Italiji i Japanu, pod vodstvom profesora Dore Schwarzbach, Marine i Leonida Sorokowa, Alexandra Vinnitzkoga, Pavele Vernikova, Zakhara Brona. Zahvaljujući fondaciji Stauffer polazi ljetne seminare u Sieni na konzervatoriju Accademia Chigiana i mjesečne majstorske seminare koje održava poznati talijanski violinist Salvatore Accardo u Cremoni.

Kao solist i kao član raznih komornih sastava nastupa na brojnim državnim i međunarodnim natjecanjima postizujući zapažene rezultate. Višestruki je dobitnik prvih nagrada na Hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa, natjecanju Zajčevi dani, Etide i skale, europskom natjecanju „Alfredo i Wanda Marcosig“ u Goriziji, Istria Nobilissima i natjecanju Grand Prix Lions Cluba Rijeka

Na velikom međunarodnom violinističkom natjecanju 2006. u Lisabonu osvojio je treću nagradu, a na međunarodnom natjecanju gudača u Moskvi iste godine osvaja drugu nagradu.

Proglašen je za najuspješnijeg mladog glazbenika godine 2006. te je osvojio nagradu Zagrebačke filharmonije i PBZ Carda.

Dobitnik je i nagrade „Stjepan Šulek“ za najbolju violinističku izvedbu u 2005. i 2006. godini i to za izvedbu Prvog koncerta za violinu i orkestar Sergeja Prokofjeva.

Godine 2007. dobitnik je godišnje nagrade grada Rijeke za vrhunske koncertne, umjetničke i natjecateljske uspjehe u Hrvatskoj i inozemstvu.

2004. godine imao je posebnu čast svirati u Zagrebu u KD V. Lisinski u sklopu ciklusa «Audijencija – Priča o Kingu» na skupocjenoj Guarnerijevoj violini «King» iz 1735. Kao solist i kao član raznih komornih sastava uspješno je nastupao na natjecanjima, recitalima i koncertima s orkestrom u Hrvatskoj, Austriji, Sloveniji, Bosni i Hercegovini, Italiji, Nizozemskoj, Litvi, Njemačkoj, Portugalu, Poljskoj, Japanu i Rusiji.

Do sada je nastupao s orkestrom Opere HNK Ivana pl. Zajca iz Rijeke i orkestrom Opere HNK iz Splita, Zagrebačkom filharmonijom, Splitskim komornim orkestrom, Hrvatskim komornim orkestrom, Varždinskim komornim orkestrom, Kaunaškom filharmonijom te festivalskim orkestrom u Lisabonu.

Christian Grailach

RAZMJENA UČENIKA

OŠ «FRAN FRANKOVIĆ» RIJEKA « - BUNDESREALGYMNASIUM» EISENSTADT / AUSTRIJA

Na Božićnom sajmu u Beču

Od ove školske godine OŠ «Fran Franković» ima svoju partnersku školu u Gradišću u Austriji. To je Savezna gimnazija u Željeznom (Eisenstadt).

Suradnju je inicirala i predložila prof. Sabine Nagy, a Učiteljsko vijeće je prijedlog prihvatilo. Kako naši učenici uče njemački jezik, a Gradišćanci gradišćanski hrvatski, ova je razmjena višestruko korisna. Upoznajemo drugu kulturu, običaje, stvaraju se i njeguju nova prijateljstva, govori se hrvatski, njemački, gradišćanski hrvatski, engleski...

Prvi susret održan je u studenome 2007. U Eisenstadt je putovalo 18 učenika 7. C i 8. C razreda. Boravili su u obiteljima, kod svojih domaćina.

Nastavna tema cijelog nastavnog tjedna bio je srednji vijek - svakodnevnica, umjetnost, obrazovanje, glazba, ples, igre i zabava. Rad se odvijao u grupama, putem radionica te izrazito interdisciplinarno. Dobro smo upoznali glavni grad Gradišća.

Dva smo dana bili i na izletima u Beču. Posjetili smo Schönbrunn, bečki zoološki vrt, Hundertwasserhaus, Tehnički muzej, proveli se Ringom. Navečer smo bečku priču zaokružili posjetom Božićnom sajmu.

Ispred Savezne gimnazije u Eisenstadtu

Osnovni cilj, vježbanje hrvatskog odnosno gradišćansko hrvatskog i njemačkog jezika ostvarivao se tijekom cijelog boravka, baš kao i za vrijeme netom završenog uzvratnog susreta kod nas.

Od 14. do 21.06.2008., za boravka učenika iz Željeznog na Drenovi, uz druženje i zabavu pokazali smo prijateljima naš zavičaj najbolje što smo umjeli.

Bavili smo se maslinama i maslinovim uljem, mediteranskim biljem, priručnom prirodnom kozmetikom, crtali smo i istraživali. Bez radnih listića ništa!

Goste smo upoznali sa župom Donja Drenova, pokazali im Kastav i Mošćenice, zavičajne zbirke. Stigli smo se i okupati. U moru, naravno. Posjetili smo otok Krk i OŠ «F.K.Frankopan», razgledali Košljun, Jurandvor i Bašćansku ploču. Ne, ne, nismo zanemarili ni Trsat ni Rijeku. Bilo je produktivno, poučno i zabavno.

Sveukupan dojam kod učenika i svih učitelja koji su sudjelovali u radu s tako heterogenim grupama, vodili radionice, izlete i terensku nastavu dobar je i pozitivan.

Veselimo se nastavku suradnje!

Nada Križan,
učiteljica njemačkog jezika

U našoj školi

Kastav – terenska nastava

PJEVAČKI ZBOR DVD DRENOVA

Od izdavanja prošlog broja Pjevački zbor DVD Drenova bio je i te kako angažiran, kako na redovitim probama ponedjeljkom i četvrtkom, tako i na nastupima.

Najprije spomenimo tradicionalni koncert što ga zbor održava u povodu dana svetog Jurja, zaštitnika župe Gornje Drenove koji je bio održan 26. travnja u domu na Lokvi.

Gosti zbora bili su članovi tamburaškog sastava KUD-a Lipica iz Brod Moravica.

Publika koja je ispunila gledalište našeg Doma kulture uživala je u pjesmi i glazbi i uputila je brojne pohvale organizatorima priredbe: Pododboru za kulturu VMO Drenova i DVD Drenova. Druženje glazbenika nastavilo

se u prostoru DVD Drenova. Ovom se priredbom DVD Drenova odužio KUD-u Lipica za ljubazno gostoprimstvo prigom Božićnog koncerta što ga je prošle godine održao drenovski zbor. Na rastanku izrečena je obostrana želja za nastavkom suradnje naša dva glazbena društva.

U organizaciji Turističke zajednice grada Punta na Krku, u utorak, 10. lipnja održali su članovi pjevačkog zbora i klape DVD Drenova i njihovi stari prijatelji, tamburaši KUD-a „Zametski koren“, cjelovečernji koncert u parku na rivi u Punta. Ugodno proljetno veče te

pjesma i glazba naših prijateljskih društava privukla je mnoge namjernike, građane i turiste koji su bili oduševljeni pjesmom i glazbom.

Repertoar, izabran za tu priliku pokazao je, na zadovoljstvo prisutnih, bogatstvo primorskog i hrvatskog melosa.

Na neki način, treći koncert održan na popularnoj manifestaciji „Kanat pul Ronjgi“, održanoj 13. lipnja, bio je ogledalo upornog i samoprijegornog rada zbora i njegovog voditelja

maestra Zorana Badjuka. Naime, i članovi zbora i prisutnih petstotinjak pjevača, članova zborova iz cijele regije okupljenih u dvorani OŠ „Sveti Matej“, bili su oduševljeni izvedbom naše zvorske himne „Drenova“ Spartaca

Črnjarića i pjesme „Gradiću moj lepi“ Josipa Kaplana. Druženje se nastavilo na domjenku u restoranu „Ronjgi“ gdje je naš zbor svojom pjesmom dao „štimung“ i u maniri domaćina ispratio sve zborove, predstavivši našu Drenovu u najljepšem svjetlu. Do kraja su s nama ostali istinski zaljubljenici u lijepu pjesmu. Ili, što bi moj dragi prijatelj Grobničan Veljko Franović rekao: „Storili smo blagdan!“

Eto, dragi Drenovčani, zbog takvih nezaboravnih događanja mi, članovi zbora DVD Drenova ne žalimo truda i vremena što ga ulažemo na probama i koristimo priliku da vas pozovemo da nam se u pjesmi pridružite,

Christian Grailach

DRENOVSKE MAŽORETKINJE

„Novi list“ od nedjelje, 6. lipnja 2008. pod naslovom „Razigrani simbol Rijeke“ donio je članak o 13. riječkoj kapijadi – polaganju zakletve Prvih riječkih mažoretkinja, održanoj dan prije na Korzu pred zgradom riječke gradske uprave.

I zaista je bilo razigrano, veselo isvečano to lipanjsko prijepodne. Nama, Drenovčanima posebno jer je među dvjestotinjak djevojčica i djevojaka bila i skupina drenovskih mažoretkinja koju su činile 22 djevojčice predvođene svojom voditeljicom Edom Kurtović.

U novoj, 13. generaciji riječkih mažoretkinja, sada uz mjesne odbore Srdoči, Zamet i Kantrida, i naš mjesni odbor može se pohvaliti svojim mažoretkinjama koje su, kao i ostale grupe, imale svoj prvi

samostalni nastup i pokazale što su naučile u kratko vrijeme od osnivanja u veljači ove godine.

Nastup je bio skladan i samouvjeren i pokazao je da djevojke vrijedno vježbaju. U lijepoj, novoj plavo-bijeloj odjeći, vesele i nasmijane osvojile su simpatije mnogobrojnih Riječana koji su pratili program.

Na kraju, za uspomenu na svoj veliki dan, slikale su se gradonačelnikom Grada Rijeke mr. Vojkom Obersnelom, a potom otrčale u zgradu poglavarstva na osvježanje koje im je, nakon uzbudljivog događaja koje će zasigurno zauvijek pamtili, priredio organizator priredbe, Grad Rijeka.

Christian Grailach

PREDSTAVLJAMO DRENOVSKE SLIKARE ŽELJKO DELAČ

Željko Delač rođen je 1948. u Slemenu kraj Skrada. Od početka srednjoškolskih dana 1963. godine živi u Rijeci. Slikati je počeo prije desetak godina, ponajprije „za svoj gušt“, a zadnjih sedam godina aktivno se bavi slikarstvom uključivši se u Likovnu udrugu „Veli pinel“ u Kostreni. Pod stručnim vodstvom, najprije likovnog pedagoga pokojnog Josipa Deranje, a danas Ivana Penzeša Nadalova, zajedno s tridesetak članova udruge, uči likovni zanat i često izlaže svoje radove. Član je i Likovne udruge „Kvarner“ iz Rijeke. Životne slike iz mladosti, zelenilo goranskih šuma i šarenilo livadskog cvijeća često koristi kao motiv svojih slika. Okušao se i u morskim motivima pa nerijetko njegova platna ispunjavaju barke, valovi i morske uvale.

Najčešće slika tehnikom ulja, ili akrila na platnu, no isto tako uspješno se služi pastelom i akvarelom na papiru. Do sada je sudjelovao na brojnim likovnim manifestacijama na području naše i susjednih županija. Uz to redovito izlaže na svim skupnim izložbama članova likovnih udruga kojih je član pa tako bilježi nastup na tridesetak skupnih izložbi i više od deset samostalnih.

Uz svoj redovni posao i slikarstvo aktivan je u Društvu Gorana Rijeka čiji je dopredsjednik, uređuje web stranicu društva kao i glasilo udruge – godišnjak „Runolist“.

RI ROCK CLIMBING KLUB

U trinaestom broju „Drenovskog lista“ pisali smo o inicijativi Sportsko penjačkog kluba „Ri rock climbing“ za izgradnju umjetne penjačke stijene u skloništu u ulici Ružice Mihić. Jedva da je prošlo dva mjeseca od tada i rezultati rada ekipe sakupljene oko Demira Barića i Jasne Božić i te kako su vidljivi. Naziru se konture budućeg malog drenovskog sportskog centra. Prva umjetna stijena je postavljena i Demir je za čitaoce demonstrirao svoju vještinu koju želi prenijeti na mlade, buduće članove kluba. Da težište svoga rada žele usredotočiti na rad s mladima uvjerio sam se navrativši u sklonište gdje sam Jasnu i Demira našao okružene grupom djece kojima su na lap-topu pokazivali film o penjanju po umjetnoj stijeni.

„Ovo još nije službeni početak rada“, rekao mi je Demir, „ali zanimanje djece i roditelja je toliko da smo odlučili pokazati djeci što spremamo“. Poželimo mladim entuzijastima iz penjačkog kluba da uspiju u svojoj plemenitoj namjeri, a svima koji na bilo koji način mogu pomoći (materijalom ili novčano) upućujemo poziv za sponzorstvo. Čudio sam se kako mi nisu uspjele fotografije i požalio sam se Demiru. Rekao mi je da su bijele mrlje koje vidite ustvari sitne čestice magnezija kojima penjači mažu ruke i da ih je nemoguće izbjeći na fotografijama. Eto, i to daje autentičnost doživljaju.

Christian Grailach

U ALEJI BRANITELJA PREDSTAVLJEN NOVI SPOMEN-PARK

U četvrtak, 19 lipnja 2008. otvoren je novouređeni Spomen-park 71. bojne Vojne policije u Aleji hrvatskih branitelja na centralnom gradskom groblju na Drenovi. Park je prvotno bio smješten u bivšoj vojarni na Trsatu, ali je zbog izgradnje Sveučilišnog centra odlučeno da se premjesti. Ocijenjeno je da je Aleja hrvatskih branitelja najbolje rješenje jer, kako je rekao gradonačelnik Rijeke Vojko Obersnel u obraćanju prisutnima: „Upravo ova aleja je zadnje počivalište većine onih koji su iz našeg grada dali svoje živote za slobodnu Hrvatsku“. Na predstavljanju parka bili su i roditelji šesnaestorice poginulih, članova postrojbe 71. bojne Vojne policije. Ratni zapovjednik postrojbe, bojnik Luka Matanić obratio se, prije svih, roditeljima poginulih uz čiju je suglasnost park i premješten i odao počast svojim poginulim suborcima.

Prvi načelnik Uprave Vojne policije, umirovljeni general Mate Laušić u emotivnom sjećanju na ratne dane postrojbe, između ostaloga, rekao je: „Bio sam ponosan kad smo uspješno odrađivali zadatke, a neizmjereno tužan kad sam u izvješćima saznavao o stradanjima boraca naše postrojbe. Hvala svima koji su nam omogućili da imamo dostojno mjesto gdje ćemo se klanjati našim dečkima.“ Spome-park blagoslovio je riječki nadbiskup Ivan Devčić, nakon čega su vijence položili roditelji poginulih, izaslanstva zapovjedništva Bojne, Grada Rijeke i udruga proizašlih iz Domovinskog rata. Na domjenku priređenom u prostoru Mjesnog odbora Drenova, prisutni su evocirali uspomene na ratne dane i na poginule pripadnike 71. Bojne Vojne policije kroz čije je redove prošlo oko 2.000 pripadnika i koja je djelovala na svim hrvatskim ratištima i u akcijama Bljesak i Oluja.

SLABO KORIŠTENJE MINIBUSA ZA KABLARE

Nakon višegodišnjeg čekanja na minibus za Kablare konačno smo dočekali uspostavu linije u ožujku ove godine. Odmah nakon toga zaredali su se kometari da minibus vozi prerijetko ili da bi trebao stajati na više postaja. U prošlom broju upravo sam komentirao taj problem vječnog nezadovoljstva građana, a onda smo dobili i porazne statističke rezultate korištenja linije. Prema Autotrolejevim podacima linijom se koristi radnim danom prosječno 250 putnika u 57 polazaka, a subotom 50 putnika u 32 polaska. Vožnja sa najviše putnika

registrirana je na odlasku u školu i to sa 27 učenika u minibusu kapaciteta 38 mjesta.

Prema dobivenim podacima kapacitet linije se dakle koristi oko 9% radnim danom i ispod 4% subotom.

Iako se naravno radi o statističkim uzorcima i prosjecima možemo konstatirati da je korištenje linije doista slabo pa nema nikakvog smisla tražiti dodatni angažman vozila i vozača od strane Autotroleja jer mu linija proizvodi samo gubitke.

DRENOVA – ZELENO SRCE GRADA??

Na kraju ulice Svetog Jurja prema Benčanima već se nekoliko godina deponira materijal u zelenom pojasu.

Kako to obično biva, nasipavanje je počelo neformalno, no vrlo brzo je poprimilo razmjere kojima se ne nazire kraj.

Načelno, inspekcije ne mogu ništa jer se radi o privatnom posjedu i deponira se građevinski materijal, kamenje i otpad. No mjera je prevršena kad se počelo deponirati istrošene kamionske gume i nepoznati otpad u vrećama.

Postavlja se pitanje gdje su granice devastacije (već je uništeno preko 4000 m² šume) u zoni koja je deklarirana kao zeleni pojas. Nadamo se da će nakon ovog posljednjeg ekološkog incidenta (izgleda da nikoga ne zanimaju zakoni) i primjerenog kažnjavanja počinitelja konačno uvesti red na ovom i drugim divljim deponijima (Grohovo) na području našeg MO.

D A N I D R E N O V E E 2 0 0 8

PONEDJELJAK, 30. LIPNJA DO NEDJELJE, 6 SRPNJA

Malonogometni turnir u organizaciji MNK DRENOVA (igralište OŠ "Fran Franković"),

PONEDJELJAK, 7. SRPNJA 2008.

Izlazak 14. broja "Drenovskog lista"

PETAK, 11. SRPNJA 2008.

U jutarnjim satima na Cvetkovom trgu: Akcija mjerenja tlaka i šećera u krvi i

edukativna akcija "Škola za medvjediće" u suradnji s Dječjim vrtićem "Drenova"

U 15 sati otvorenje trodnevnog „Romano pikado kupa“ u organizaciji Pikado kluba Romano

U 19 sati u prostoru MO Drenova, Cvetkov trg 1: Svečana sjednica VMO Drenova

U 20.30 sati u prostoru MO Drenova: Otvorenje izložbe "Drenova kako je vide drenovski slikari"

SUBOTA, 12. SRPNJA 2008.

U 9 sati kod crkve na Donjoj Drenovi: Otvorenje likovne izložbe na otvorenom "Pul crekve"

U 9 sati bočalište na Lokvi: Boćarski turnir u organizaciji Boćarskog kluba Drenova

U 10 sati polaganje vijenaca na Lokvi, Starom groblju i središnjem križu na CGG Drenova

U 10 sati na Lokvi turnir u briškuli i trešeti u organizaciji Zavičajne udruge Drenova

U jutarnjim satima na Velom vrhu: Pokazna vježba penjanja - RI ROCK CLIMBING KLUB

SREDIŠNJI DOGAĐAJ, POČETAK U 19 SATI NA CVETKOVOM TRGU:

KULTURNO-UMJETNIČKI I ZABAVNI PROGRAM:

Pjevački zbor DVD DRENOVA

Podjela nagrada u akciji "Biramio najljepši balkon i okućnicu"

Riječke mažoretkinje

Proglašenje pobjednika u malonogometnom turniru

Drenovske mažoretkinje

Plesna grupa CAPOIERA JACOBINA ARTE RIJEKA

Nastup djece iz Dječjeg vrtića "Drenova"

Pjevačka grupa "RI STARS"

Natjecanje u potezanju konopa

VEČER SE NASTAVLJA PLESOM UZ NASTUP GRUPE "BONACA"

NEDJELJA 13. SRPNJA 2008.

U crkvi na Donjoj Drenovi započinje Trodnevnicu povodom blagdana Gospe Karmelske

Nakon večernje svete mise: Koncert klape i pjevačkog zbora DVD DRENOVA

UTORAK, 15. SRPNJA 2008.

U 9 sati bočalište na Lokvi: Akcija dobrovoljnog darivanja krvi u organizaciji DDK Drenova

SRIJEDA, 16. SRPNJA 2008.

U 18 sati u crkvi na Donjoj Drenovi svečana sveta misa povodom blagdana Gospe Karmelske

SUBOTA, 19. SRPNJA 2008.

U 9 sati bočalište na Lokvi: Boćarski turnir u organizaciji Boćarskog kluba Drenova